

صحیفہ کاملہ سجادیتہ

ترجمہ مرحوم الہی قمشہای

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ حَدَّثَنَا السَّيِّدُ الْأَجَلُّ، نَجْمُ الدِّينِ، بَهَاءُ الشَّرَفِ، أَبُو

حدیث کرد ما را سید بزرگوار نجم الدین که لقبش بهاء الشرف است و کنیه اش

الْحَسَنُ مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عُمَرَ

ابوالحسن و نام شریفش فرزندی حسن بن احمد بن علی بن محمد بن عمر بن

بْنِ يَحْيَى الْعَلَوِيِّ الْحُسَيْنِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ. ﴿۲﴾ قَالَ أَخْبَرَنَا الشَّيْخُ

یحیی علوی حسینی که خداوند او را رحمت کند؛ (۲) او گفت: روایت کرد ما را شیخ

السَّعِيدُ، أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ شَهْرِيَّارَ، الْخَازِنُ

سعید که کنیه اش ابو عبدالله و نامش محمد فرزندی احمد بن شهریار، خزانه دار

لِخِزَانَةِ مَوْلَانَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

قبر مطهر آستان مقدس و روضه منوره مولانا امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام

فِي شَهْرِ رَيْبَعِ الْأَوَّلِ مِنْ سَنَةِ سِتِّ عَشْرَةَ وَ خَمْسِ مِائَةِ قِرَاءَةً

در ماه ربیع الاول سال پانصد و شانزدهم هجرت، در حالی که صحیفه بر او خوانده می شد و هنگام قرائت،

عَلَيْهِ وَ أَنَا أَسْمَعُ. ﴿۳﴾ قَالَ سَمِعْتُهَا عَنِ الشَّيْخِ الصَّدُوقِ، أَبِي

من می شنیدم، (۳) (سید نجم الدین) گفت: شنیدم (پیش از این) صحیفه را در حالی که خوانده می شد بر شیخ صدوق،

مَنْصُورٍ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ الْعُكْبَرِيِّ

ابو منصور محمد بن محمد بن احمد بن عبد العزیز العکبری

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الصَّلَاةِ
عَلَى أَتْبَاعِ الرَّسُولِ وَ مُصَدِّقِيهِمْ

از دعاهای امام علیه السلام است در درود
بر پیروان پیغمبران و ایمان آورندگان به ایشان

﴿١﴾ اللَّهُمَّ وَ أَتْبَاعُ الرَّسُولِ وَ مُصَدِّقُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ بِالْغَيْبِ

(۱) پروردگارا! و (درود فرست) بر پیغمبران و رسولانت و بر آنان از اهل زمین که آن رسولان را تصدیق کردند در حالی که غایب

عِنْدَ مُعَارَضَةِ الْمُعَانِدِينَ لَهُمْ بِالتَّكْذِيبِ وَ الْإِشْتِيَاقِ إِلَيَّ

از حضور و زمان او بودند هنگامی که معاندین پیغمبران، آنان را تکذیب می کردند و آن پیروان، همچون مؤمنان حقیقی، مشتاق

الْمُرْسَلِينَ بِحَقَائِقِ الْإِيْمَانِ ﴿٢﴾ فِي كُلِّ دَهْرٍ وَ زَمَانٍ أَرْسَلْتَ

رسولان الهی در هر عصر و زمان بودند. (۲) تو (ای پروردگارا!) در هر روزگار و زمانی رسولی فرستادی

فِيهِ رَسُولًا وَ أَقَمْتَ لِأَهْلِهِ دَلِيلًا مِنْ لَدُنْ آدَمَ إِلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى

و برای اهل آن روزگار دلیلی (یعنی رسول و کتابی) اقامه کردی، از زمان آدم تا پیغمبر خاتم حضرت محمد که درود خدا

اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مِنْ أئِمَّةِ الْهُدَى، وَ قَادَةَ أَهْلِ التُّقَى، عَلَيَّ

بر او آل پاکش باد؛ که ، آنان پیشوایان هدایت خلق و مربیان اهل تقوای عالمند،

جَمِيعِهِمُ السَّلَامُ، فَادْكُرْهُمْ مِنْكَ بِمَغْفِرَةٍ وَ رِضْوَانٍ. ﴿٣﴾ اللَّهُمَّ وَ

بر جمیع آنها سلام و تحیت و درود باد؛ پس همه آنان را از لطف خود به مغفرت و خشنودی یاد فرما (۳) پروردگارا!

أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ خَاصَّةً الَّذِينَ أَحْسَنُوا الصَّحَابَةَ وَ الَّذِينَ أَبْلَوْا

و مخصوصاً اصحاب حضرت محمد که نیکوترین اصحاب بودند و آنان در راه یاری او به بلیات نیکو،